

Klara Ogorevc - Jenko (1969 - 2004)

«... Preteklost je spomin, prihodnost so sanje ...»

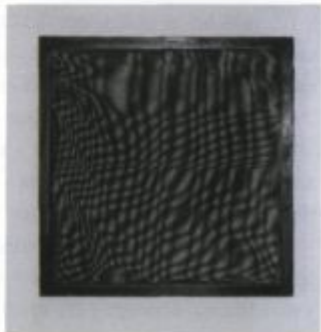
Takrat, ko sva v Galeriji Ivana Groharja postavljali njeno poslednjo razstavo *»Beyond me«*, mi je dejala: »veš, ... moje slikarstvo je moja resničnost ... in ... pogled vanj je kot kakor pogled skozi okno, v pokrajino moje duše ... moje slike so moji zigurati....«. Kmalu zatem je leta 2001 prejela Groharjevo štipendijo, ki jo že dolga leta podeljuje Združenje umetnikov Škofja Loka najbolj zaslužnim umetnikom tega

kraja. Spomnim se, da jo je sprejela z velikim veseljem in jo razumela tudi kot zaupanje, da bo v prihodnosti še kaj dobrega naredila. Ravno takrat se je pripravljala na magistrski študij likovne pedagogike ...

Is there "Beyond me" ... when the "beyond" is not a time zone

Klara je bila obetavna slikarka. Sleherno svoje delo je opravljala skrajno resno in dosledno, poglobljeno je raziskovala slikarski jezik, v njem soočala obča eksistencialna in tista, čisto likovna vprašanja. Slikarstvo je razumela kot izjemno kompleksno in neizčrpno ustvarjalno polje. S svojimi deli nam je, kot je nekje pomenljivo zapisal pesnik Franci Zagoričnik, »dopovedovala, da v slikarstvu še ni vse rečeno in ... da naša civilizacija jezika (likovnega in drugih jezikov) še ni dokončana in končna ...«. Spadala je med tiste predstavnike mlajše generacije slovenskih slikarjev, ki so (ponovno) verjeli v moč te, danes že starodavne umetniške prakse. Diplomirala je iz likovne pedagogike na Pedagoški akademiji v Ljubljani pri prof. Zdenku Huzjanu. Bila je članica in nekaj časa tudi tajnica Združenja umetnikov Škofja Loka, aktivna članica Zveze društev likovnih umetnikov Slovenije, zvesta udeleženka in soorganizatorka kolonij Iveta Šubica, trikrat nagrajena za svoje delo, mnogo je razstavljala, zlasti pomembna je bila njena samostojna razstava *»Cite Internationale des Arts«* leta 1997 v Parizu. Bila je tudi odlična

oblikovalka. Razstavní katalogi in vabila Galerije Ivana Groharja še danes nosijo podobo, ki jo je zasnovala prav ona. Dokler je kot predstavnica Združenja umetnikov Škofja Loka še aktivno sodelovala pri razvoju Galerije Ivana Groharja, je njeno mnenje veliko šteló in nemalo odličnih idej, na katerih danes stoji podoba galerije, je bilo prav njenih. In nenazadnje ... bila je izjemno pozitivna,

dobronamerna oseba, globoko razmišljujoč človek in odlična ter pronicljiva sogovornica.

Klarin senzibilni značaj je močno zaznamoval njeno slikarstvo, posvečeno vprašanjem minevanja, spominu in sanjam, tistemu, kar je nedoumljivo in je tam, onkraj našega bivanja. Njen profesor, slikar Zdenko Huzjan, je njeno slikarstvo opisal kot »lazurno, večno pretakanje in kapljanje tekočin, ki mehčajo robove slike ...«. Kasneje se je Klara posvetila tudi raziskovanju svetlobe. Svoj zadnji cikel »Beyond me« je ustvarila prav z njo. Poln neotipljivih občutkov neskončnosti in oddaljene praznine, ki se poglobljajo v temna ozadja in iz

Slike so iz cikla »Beyond me« na razstavi Klare Ogorevc-Jenko v Galeriji Ivana Groharja v Škofji Loki od 4. do 20. septembra 2004

katerih pronicajo nazaj na površje le še drobna svetlobna valovanja, se danes zdi kakor njena tiha slutnja. Z njimi je ujela dramatične barvne atmosfere, ki jim je rekla kar »stopnice mojih ziguratov« - starodavnih mezopotamskih svetišč, po katerih so se lahko vzpeli naši pogledi, da bi se morda dotaknili neba, trenutka večnosti. Te »barve« so bile morda njene najboljše, a žal tudi poslednje.

